

Klasseministerium. Det er blevet beskyldt for at være et Agrarministerium, men det fralægger det sig paa det bestemteste og vil ikke lade det hæfte paa sig, det gør gældende ved enhver Lejlighed, hvor det kan, at det varetager hele Samfundets Interesser, har den største Kærlighed til Byer og Befolkningen og varetager deres Interesser. Vis det i Gerning, lad os se det, det er ikke nok, at vi høre det for sikret i Ord, lad os se det i Gerning! Her er en Lejlighed, hvor dette Ministerium, som kalder sig det hele Samfunds Ministerium, kan vise sin Interesse ved at yde dette Sanatorium samme Støtte, som ydes nu til Sanatorier ude paa Landet. Der er et andet Forslag angaaende Sanatorier paa denne Finanslov. Det foreslaas, at Staten skal yde en Rentegaranti paa 500,000 Kr. for 2 Sanatorier, som Andelsforeningerne i Danmark ville oprette, og i samme Øjeblik, Andelsforeningerne henvendte sig til Regeringen, have de faaet deres Ønske opfyldt. De kunne neppe lukke Munden op og udtale Ønsket fra Andelsforeningernes Side, før Regeringen er villig til at opfylde det. Saaledes er det jo desværre ikke for os i Byerne og særlig i København. Vi stillede vort Ønske og vort Krav frem i Fjor, komme frem med samme Ønske og Krav i Aar og blive naturligvis afviste. Ministeriet stiller sig imod, Flertallet stiller sig imod os, nægter os den Ret, den Begunstigelse, som ydes alle andre.

Finansministeren (Vilhelm Lassen):

Det ærede Medlem dolerer stærkt over, at Andelsforeningernes Sanatorium straks opnaar Statsgaranti, og at Nationalforeningens Sanatorier faa Støtte, medens Boserup Sanatorium ikke har kunnet faa noget hidtil og ogsaa bliver afvist i Aar. Jeg vil da gøre opmærksom paa, at der er den Forskel, at Andelsforeningernes og Nationalforeningens Sanatorier staa aabne for Patienter fra hele Landet, medens Boserup Sanatorium kun er en enkelt Kommunes Sanatorium og bygget for en enkelt Kommunes Beboere. Det har været Grunden til, at Justitsministeren hidtil ikke har kunnet gaa med til at støtte dette Sanatorium.

Det ærede Medlem sagde, at jeg havde sagt, at der var det bedste Haab om, at vi kunde faa Tuberkuloselovene gennemførte, men, sagde han, der er dog kun det bedste Haab, og det kan glippe. Ja, men man plejer her i Livet at indrette sig paa, at de gode Haab, end sige de bedste Haab

blive opfyldte. Jeg tror, det vilde være meget mærkeligt, om vi efter den Situation, hvori Tuberkuloselovene befinde sig i Øjeblikket, ikke med nogenlunde rimelig Sikkerhed kunde gaa ud fra, at de vilde blive vedtagne. Som sagt, dette Forslag var fremme allerede i Fjor, og da afviste Flertallet det her med den Motivering, at det var et Sanatorium oprettet af en enkelt Kommune, og at denne Kommune ikke havde bygget Sanatoriet i Forventning om Statstilskud. Den havde jo drevet det i adskillige Aar, uden at Spørgsmaalet overhovedet havde været rejst. Naar vi nu staa foran en almindelig Lov, som giver almindelige Regler for saadanne Tilskud, synes jeg, det vilde være aldeles utidigt i Aar at gaa ind paa det Forslag, som man i Fjor, da man ikke stod saa nær ved de almindelige Regler, afviste.

Det ærede Medlem syntes, at Regeringen skulde gribe denne Lejlighed til at vise, at den ikke var en Klasseregering, som styrede til Gunst for en enkelt Samfundsklasse, men derimod havde Interesse for alle Samfundsklasser. Det forekommer mig, at de Sanatorier, som hidtil have faaet Regeringens Støtte, netop aabne deres Døre for alle Samfundsklasser, og de Love, som Justitsministeren har forelagt og gennemført her i Folketinget, og som han nu arbejder paa at gennemføre oppe i Landstinget, aabner netop Adgang til Støtte for alle Samfundsklasser efter ens Regler for alle Borgere i Samfundet, enten de høre til København eller bo ude i Landet. Jeg synes, at naar der skal være Tale om Regeringens Forhold overfor Bekæmpelsen af Tuberkulosen, maa man erkende, at Regeringen har vist, at den ikke er nogen Klasseregering, men har Øjet aabent for, at Staten i lige Grad bør støtte alle Samfundsklasser.

K. M. Klausen: Den højtærede Minister tager fuldstændig fejl i det, han udtalte her. Han sagde, at de to Sanatorier, som der her er Tale om, at Staten skal støtte, Nationalforeningens og Andelshaverenes, ere Folkesanatorier, altsaa Sanatorier, der staa aabne for alle. Men deri tager han fuldstændig fejl. Maa jeg tillade mig at oplæse den Skrivelse, som Justitsministeren sender til Motivering af sit Forslag om at yde en Rentegaranti af $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til Andelsforeningernes Sanatorium. Det hedder her ganske kort i det første Stykke: „I et hertil indkommet Andragende har Bestyrelsen for „Andelsforeningernes Sanatorieforening“, der har Tilslutning fra 599